

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Jensen besidder et talent, som ikke er helt usædvanligt blandt politikere, nemlig at når man bliver stillet et spørgsmål, prøver man at sige noget andet, for så er man fri for at svare på det.

Jeg synes, hr. Nicolai Wammen havde et glimrende spørgsmål, da han henviste til KL's formands udtalelse på KL's årsmøde om, hvor meget der efter KL's opfattelse er brugt på forhånd på grund af det, Ejgil W. Rasmussen kaldte den demografiske udvikling, nemlig at hele beløbet på 0,7 pct. var brugt på forhånd. Jeg regnede også med, at det var det, KL gik til forhandlingerne med, mens finansministeren selvfølgelig gik til forhandlinger med en helt anden forudsætning.

Hr. Kristian Jensen må altså forholde sig til, om det var noget sludder, Ejgil W. Rasmussen sagde. Jeg ved godt, at Ejgil W. Rasmussen ikke er økonom, men jeg har tiltro til folk med den sunde fornuft, Ejgil W. Rasmussen besidder, uanset at han formentlig ikke har haft meget mere end 7-8 års skolegang. Der må være noget om snakken, for ellers ville han aldrig have sagt det.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til hr. Ole Stavad: Det er helt klart, at når man snakker om udligninger og ændring af udligninger, er det en ændring af den måde, en vis sum penge bliver fordelt til kommunerne på, og det betyder naturligvis, at hvis nogle kommuner skal have mere, tages det af den samlede pulje med det resultat, at andre kommuner får mindre. Det er også derfor, vi siger, at hvis Kommunernes Landsforening mener, at de fattige kommuner skal have mere, synes vi, at finansministeren skal acceptere det ønske, men at det naturligvis skal ske inden for den fastlagte, samlede ramme, fordi der skal føres en ansvarlig og sund økonomisk politik.

Vi har ingen problemer med, at den kollektive aftale, som er indgået, også indebærer et kollektivt ansvar, så de kommuner, der måtte have sat skatten op, også har det største ansvar for, at skattestoppet er brudt, og derfor også skal bære den største del af byrden. Vi synes, det er en ganske velfalanceret model, som afbalancerer den enkelte kommunes ansvar for at overholde skattestoppet og den kollektive aftale og dermed andre kommuners mulighed for at sætte

skatten ned, hvis aftalen samlet set bliver overholdt.

KL 12.50

Til hr. Aage Frandsen: Jeg skal ikke give karakterer til Ejgil W. Rasmussen og begynde at vurdere, om det er sludder eller ej. Jeg var jo ikke til stede, så jeg hørte ikke, hvad der blev sagt, men når det blev fremhævet, at Ejgil W. Rasmussen havde et andet tal for det demografiske træk, må det bero på en misforståelse. Hvis man kigger frem fra i år til næste år og bare ser på, hvad der kræves, fordi alderssammensætningen bliver anderledes – der kommer flere ældre, og der kommer flere børn i folkeskolerne og færre børn i daginstitutionerne, osv. osv. – bliver det demografiske træk 0,3 pct. og dermed lige præcis det, der også blev lagt til grund for de drøftelser, der har været i forbindelse med skattepakken, og som naturligvis også skal ligge til grund for de drøftelser, finansministeren skal have med kommunerne og amterne.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, hr. Kristian Jensen og regeringen er nødt til at beslutte, om man vil lave kollektive aftaler eller man ikke vil lave kollektive aftaler.

Hr. Kristian Jensen havde et længere afsnit i sin ordførertale, hvor han argumenterede grundigt for kollektive aftaler og for problemerne med at lave individuelle aftaler, og det startede jeg sådan set med at tilslutte mig. Men derefter spørger jeg: Hvordan kan det så være, at man laver individuelle afstraffelser inden for rammerne af den kollektive aftale? Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan få det til at hænge sammen.

Ud over at jeg er modstander af den måde, regeringen har indrettet skattestoppet på, er jeg optaget af spørgsmålet, fordi den måde, regeringen indretter straffeekspeditionerne på, indebærer, at man reelt sætter det lokale demokrati ud af kraft. De beslutninger, man måtte træffe ude i den enkelte kommune som følge af den sammensætning, befolkningen har givet byrådene og amtsrådene, bliver sat ud af kraft, fordi regeringen laver en kollektiv aftale om en samlet økonomi, som skal overholdes, og derefter laver individuelle straffeekspeditioner over for de enkelte kommuner. Det er helt umuligt at vide, om regnestykket går op for de 271 kommuner, når budgetterne bliver lagt. Det er måske lidt lettere for amternes vedkommende, men for de 271 kommuners vedkommende er det helt umuligt,